

Dat was Simon Korteweg, dit is H III NOS Jazz, M&R. NOS Jazzgeschiedenis, plaat 1 deel 61.

Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Things seem so blue to me (Moten ?)
A/2 - 3:09 - Historical Records 9

Bennie Moten's Kansas City Orchestra maakte september 1923 zijn eerste opnamen voor Okeh, in St. Louis. De band bestond toen uit drie blazers en drie ritme, in de bijna twee jaar die het duurde voor de tweede serie platen gemaakt werd, ging het duidelijk goed met het orkest. Want daer kwam alleen een andere banjo-speler, en de band werd met drie musici uitgebreid. "Things seem so blue to me" werd weer door Okeh, maar nu in Kansas City zelf opgenomen, om en nabij 15 mei 1925, en de bezetting zag er zo uit: Lamar Wright had ~~een~~ een tweede trompettist naast zich, ^{John Altman} ~~Harry~~ Cooper, Thaman Hayes op trombone, Woody Walder-klarinet ^{en} tenorsaxofoon, ~~als~~ als nieuwe man Harlan Leonard-altsaxofoon ^{en} ~~klarinet~~ klarinet ~~als~~. Bennie Moten-piano, Laforest Dent op banjo i.p.v. Sam Tall, ~~een~~ een tuba erbij, bespeeld door ^{noog steeds!} ~~Vernon~~ ~~XXXXX~~ Page, niet te verwarren met Walter Page, en tenslotte op drums Willie Hall. Een tweede stuk uit deze session, waarin opvalt dat de eerste 8 maten van het 12-maten bluesthema een riff als melodie hebben; één en hetzelfde figuurtje, herhaald. De riet-solist is nu Woody Walder die alleen het mondstuk van zijn klarinet gebruikt en daar een glas voor houdt. Daar had hij aardigheid in, (het publiek kennelijk ook want hij heeft het jaren volgehouden), maar wij kijken er nu toch iets anders tegen aan. Dit is Bennie Moten's "18th Street strut".

idem

Idem: 18th Street strut (Moten)
A/1 - 2:57 - idem

"18th Street Strut" -het is opvallend hoeveel Kansas City-muziek straatnamen in de titels heeft- dat was Bennie Moten's Kansas City Orchestra, voor Okeh in Kaycee, mei 1925, mogelijk de 15e. Dat orkest uit Kansas City van pianist Moten is de bekendste 'territory band' geweest. Dat wil zeggen een band die zijn basis niet had in een van de toenmalige grote steden als New Orleans, Chicago of New York, maar, zoals in Moten's geval, Kansas City. Vanuit zo'n stad werd een bepaald gebied bestreken, en hoe veelalinder een band was, hoe groter dat 'territory' waarin geboereerd werd. Moten be-
streek ~~de~~ ~~Southwest~~ in eerste instantie de Southwest waarvan Kaycee het middelpunt was, maar kwam naar mate het orkest bekender werd als één van de weinige ook ~~naar~~ daarbuiten, tot in Chicago en New York toe. Om toch altijd weer ~~naar~~ Kansas City, Miami, terug te keren. Na die opnamen voor Okeh kreeg het orkest een contract met Victor, de grootste platenmaatschappij toen, ~~en~~ op 13 december 1926 werd ~~de~~ de eerste platen ~~opgenomen~~ opgenomen, de maatschappij had de apparatuur opgesteld in het Webster Hotel.

Harry Cooper-trompet, had inmiddels de band ~~verlaten~~ verlaten zodat Lamar Wright weer de enige trompettist was, maar LaForest Dent had de banjo ~~overgedragen~~ overgedragen aan zijn voorganger Sam Tall, en was op alt- en baritonsaxofoon de derde rietblazer geworden. En drummer Willie Hall had plaatsgemaakt voor Willie McWashington. Twee Bennie Moten-stukken in Moten arrangeringen, en het orkest begint ~~aan~~ aardig op een twintiger jaren Big Band te lijken. Dit is eerst "Thick lip stomp".

plaat 2 Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Thick lip stomp-take 2 (Moten)
A/2 - 2:43 - RCA PM 42410

"Thick lip stomp", het was de tweede take. En dat geldt ook voor deze "Harmony blues".

idem Idem: Harmony Blues (Moten) - take 2
A/4 - 3:06 - idem

"Harmony blues". Al deze Victor-opnamen van Bennie Moten komen uit een vrij recente her-uitgave op Franse RCA, ook in Nederland verkrijgbaar: The Complete Bennie Moten, deel 1 en 2 -het is een dubbelalbum, opnamen uit 1926 t/m '28. Met van een aantal stukken verschillende takes. Op RCA dus.

Nog een stuk uit de 13 december '26 session: ~~(deze twee voor 1926)~~ ~~XXXX~~
"Kansas City Shuffle".

idem Idem: Kansas City Shuffle (Moten)
A/5 - 2:46 - idem

"Kansas City shuffle", Bennie Moten's Kansas City Orchestra door Victor opgenomen in het Webster Hotel in Chicago, eerste session voor deze maatschappij. Om misverstanden te voorkomen, de band werkte niet in het Webster Hotel, maar Victor had daar een zaal gehuurd om opnamen te maken, bij gebrek aan eigen stúdio - net zoals dat hier in de jaren dertig gebeurde met de Ramblers die in Casino Hamdorf in Laren werden opgenomen. De volgende dag ging men verder, 14 december dus, en dat Jelly Roll Morton's "Midnight blues" zo duidelijk Mortonnish gespeeld werd zal wel komen omdat Morton er zelf bij was, wat ik uit de muziek afleid en het feit dat Morton met zijn Red Hot Peppers twee dagen later voor Victor opnam, het was de session met o.a. "Doctor Jazz". Dit is Moten met Morton's "Midnight blues".

idem Idem: Midnight blues (Ferdinand 'Jelly Roll' Morton)
B/2 - 2:57 - idem

= 3 = met Woody Walder weer op zijn klarinetmond-
stuk in het bierglas,

"Midnight blues" van Jelly Roll Morton, 14 december 1926 voor Victor in
Chicago. We gaan 5 maanden verder en zien dat het orkest ingrijpend veran-
derd is. Bij de trompetten: i.p.v. één, Lamar Wright, zijn er twee: Ed Lewis
en Paul Webster - we zullen ze tien jaar later tegenkomen bij respectievelijk
Count Basie en Jimmy Lunceford. Thamon Hayes is nog steeds de enige trombo-
nist, maar de saxofoongroep is weer met een man uitgebreid tot 4. Harlan
Leonard-eerste altsaxofoon, Woody Walder-tenorsaxofoon, ~~LaForest~~ LaForest
Dent en de nieuwe man, Jack Washington, beide altsaxofoon en baritonsaxofoon.
Zoals destijds gebruikelijk speelden alle saxofonisten ook klarinet. ~~F~~
~~Victor in Chicago, 11 juni 1927, Bennie Moten's Kansas City Orchestra~~
~~ging men de volgende dag verder, met Jack Washington "Pass~~
~~out lightly, there ain't nothin' to it", dat de afsluiting van deel~~
~~61 in de NOS Jazzgeschiedenis, MDR.~~ Dit is
Bennie Moten's "The new Tulsa blues".

idem

Bennie Moten's Kansas City Orchestra: The new Tulsa blues (Moten)

B/6 - 3:03 - idem

ook weer met de oude 5. H. 1.

"The new Tulsa blues" Bennie Moten's Kansas City Orchestra op 11 juni 1927
voor Victor in Chicago. En ook nu ging men de volgende dag verder, o.a. met
Jack Washington's "Pass out lightly, there ain't nothin' to it", dat de af-
sluiting is van deel 61 in de NOS Jazzgeschiedenis, MDR.

plaat 3

Idem: Pass out lightly (Jack Washington)

A/2 - 3:05 - idem

0 0 0 0 0

F In de ritme-sectie: Bennie Moten-piano, nu Leroy Berry op banjo, en als
vanouds Vernon Page-tuba en Willie McWashington-drums.